

Fabián Estapé

Estapé respon

Que Corbacho es compri un BMW!

—**Professor Estapé, és moment de fer balanç del 2009. Ha estat un any de crisi econòmica. Però també és el de l'entrada a la recuperació?**

—Jo crec que el 2010 serà considerat amb ulls molt crítics. Si ara prenem el discurs del conseller Antoni Castells com a bo, el juny del 2010 començarem a respirar, perquè Catalunya té prou recursos interns perquè hi hagi una revifalla seriosa. En canvi, segons el conseller, a Espanya no hi haurà brots verds per anar endavant durant el 2010. S'hauran d'esperar al 2011, amb sort.

—**A l'Estat espanyol el 2009 ha estat sinònim de rècord de taxa de desocupació. L'any que encetem serà més esperançador per als qui cerquen feina?**

—Si hi ha una certa recuperació al mes de juny, hi haurà més ocupació a Catalunya. A la resta d'Espanya les cues de desocupats continuaran essent molt llargues.

—**El sector immobiliari i de la construcció començarà a aixecar el cap?**

—La recuperació aquí vindrà molt més tard perquè hi ha hagut pràctiques brutes que cal netejar. Ara l'activitat immobiliària ens diu que la bombolla ha tocat fons.

—**El ministre Corbacho ha animat els ciutadans a comprar-se un pis enguany per poder desgravar. També els ho aconselleu?**

—No, en absolut. Posats a comprar-se un pis, que es comprin un BMW, sobretot per estimular aquest fabricant de cotxes. Que Corbacho doni exemple i compri un BMW.

—**Quin sector començarà abans la recuperació, a casa nostra?**

—La indústria, sens dubte, perquè hi ha més necessitat de trobar mercats i innovar, i això empenyerà el sector cap a la recuperació amb més velocitat.

—**Ara ja ningú no es recorda de les reunions del G8 per canviar les bases del capitalisme. Van servir de res, segons el vostre parer?**

—Fou una gran pèrdua de temps i de diners, que es repetirà qualsevol dia d'aquests. Hi ha economistes al món occidental que necessiten aquestes reunions per menjar, perquè no tenen ganes de pensar la resta de l'any.

—**Quin paper tindran durant el 2010 potències emergents com ara la Xina i l'Índia en la recuperació de l'economia mundial?**

—El de la Xina ja és clar, ja és la número 2 i s'acosta al primer lloc. En el cas de l'Índia és més difícil de saber, perquè el poble no obeeix tan fàcilment. En canvi, a la Xina són 1.250 milions que obeeixen.

—**El 2010 les borses es comportaran de manera més estable?**

—No, sempre hi haurà sacsejades. La borsa és un malestar permanent al qual ens hem acostumat.

—**Quin comportament hem d'esperar pel que fa a les taxes d'interès a la zona euro? Es mantindrà en uns nivells tan baixos com els actuals, al voltant de l'1%?**

—Jo crec que de moment, el senyor Trichet mirarà de no espantar ningú i mantindrà l'interès en un sostre de l'1,5% i l'1,75%.

—**I l'economia nord-americana, donarà cap sorpresa?**

—Si continua en el camí que segueix ara ja serà bo. Quan una economia tan important com la nord-americana es troba amb el gran tràngol de fer aprovar un sistema sanitari global, que Déu ens empari!

—**Resumiu en poques paraules com ha estat el 2009 en termes econòmics.**

—Ha estat més un caos que no un camí amb drecera. Hi ha hagut massa factors negatius, que han pesat molt més que no pas els positius.

Gemma Aguilera

L'entrellat

Toni Canyís

El miracle de Nadal

Aquí, els pans i els peixos es multipliquen espontàniament. És prou evident. Els estrangers que ens visiten no s'ho acaben de creure. Com pot ser que les botigues siguin plenes, als bars no hi càpiga ni una agulla i a molts restaurants s'hagi de reservar taula si hi ha entre un 17% i un 19% de treballadors sense feina? Però no és l'únic miracle; també hi ha el de la desmaterialització de l'activitat econòmica. Hi ha alguna cosa que no acaba d'encaixar quan l'economia cau d'un 4% i la desocupació es dobla i més. I no parlem de la recaptació de l'impost de societats, que possiblement enguany s'haurà reduït de prop del 40%. Alguns indicis ens poden fer pensar, però, que darrere de tants fenòmens sobrenaturals no hi ha ben bé màgia. Per exemple, sobta que pocs desocupats dels que han esgotat la prestació hagin anat a demanar la paga que els ofereix l'estat. Potser hi té a veure que per cobrar-la s'hagi d'assistir a cursos de formació que destorben unes altres activitats ja programades. Una altra dada que no quadra és que hi ha 800.000 immigrants a l'estat espanyol que quan els fan l'enquesta declaren que treballen, però sembla que no hi ha cap empresari que s'arribi a les oficines de la Seguretat Social per donar-los d'alta. Fa l'efecte que la crisi justifiqui davant els ulls de tots plegats que una part de l'activitat, per continuar existint, es faci opaca davant dels poders públics. Hi ha estudis que diuen que ja hi ha submergida una quarta part de l'economia. Però a les administracions sembla que ja els està bé, no fos cas que haguessin d'enfrontar-se a una situació social més complicada. El mal és que l'única manera d'aguantar-ho és apujant els impostos als que ja en paguen i animant-los a protagonitzar noves desaparicions miraculoses.

Periodista